

*Vaststelling van Boek 2 van het nieuwe
Burgerlijk Wetboek*

Amendement van de heer Berkhouwer

Nr. 33

De ondergetekende heeft de eer het navolgende amendement voor te stellen:

De tweede zin van **artikel 2.3.3.6a** wordt gelezen als volgt:

Deze beperking mag niet zodanig zijn, dat zij de overdraagbaarheid onmogelijk of uiterst bezwaarlijk maakt; als zodanige beperking zal niet gelden een in de statuten voorkomende bepaling krachtens welke bepaalde personen of groepen van personen als verkrijgers van een of meer aandelen kunnen worden afgewezen.

Toelichting

Volgens artikel 2.3.1.1 zijn de aandelen in beginsel overdraagbaar. Aan dit principe mag niet afgedaan worden. Essentiële regel dient te zijn, dat een aandeelhouder zich altijd van het stuk moet kunnen ontdoen. Hij mag niet „en être le prisonnier” (vgl. J. Escarra, „Cours de Droit Commercial” 1952, blz. 409 e.v.).

Ook volgens Georges Ripert — „Droit Commercial 1954” — is: „la négociabilité le critérium de l'action”.

Nochtans erkent het Franse recht zeer ver gaande restricties in de overdraagbaarheid. Deze kunnen betreffen o.m. uitsluiting van buitenlanders, personen, die reeds een bepaalde hoeveelheid aandelen bezitten, concurrenten of concurrerende N.V.'s, tegengaan van het komen van grote belangen in bepaalde handen e.d.

„Uiterst bezwaarlijk” en „feitelijk” of „praktisch” onmogelijk gaan hier en daar in elkaar over. Het voorgestelde amendement wil een te ver gaande departementale controle voorkomen. Als gevolg daarvan zouden alleszins gewettigde restricties aan de overdraagbaarheid ongedaan gemaakt kunnen worden. Het amendement wil exemplatief aangeven wat als geoorloofde restrictie aangemerkt moet worden. Het is zodanig gesteld, dat het argumenta a contrario uitsluit en dus ook andere restricties, mits overdraagbaarheid als zodanig niet is uitgesloten, toelaat.

BERKHOUWER.